

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3230/2018. (VII. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.45.400/2017/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.45.400/2017/5. számú végzésével szemben.
- [2] 1.1. Az indítványozó kiskorú gyermekeivel való kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben arra hivatkozott, hogy a gondozó szülő nem biztosította a gyermekek számára a szükséges ruházatot, amellyel akadályozta a kapcsolattartást. Kérte, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala XII. kerületi hivatala Gyámügyi Osztály (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) állapítsa meg a gondozó szülő hibáját, valamint pénzbüntetés kiszabását. Az elsőfokú hatóság elutasította az indítványozó kérelmét azon az alapon, hogy a felek nyilatkozatai alapján nem volt megállapítható a kapcsolattartás szabályainak megszegése. Az indítványozó fellebbezett, az elsőfokú döntést azonban a másodfokú döntés helybenhagyta.
- [3] Az indítványozó ezt követően bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett a másodfokú döntéssel szemben. Kérelmében a végzés megsemmisítését és a hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte a döntés jogszabálysértő jellegére, valamint a tényállás-tisztázási kötelezettség elmulasztására tekintettel.
- [4] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. szeptember 18-án kelt végzésével elutasította az indítványozó felülvizsgálati kérelmét. A bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az elsőfokú döntést helybenhagyó döntés meghozatala és a végrehajtás iránti kérelem elutasítása jogszerű volt-e. A végrehajtás akkor rendelkezhető el, ha van a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott és végrehajtható határozat, a végrehajtási kérelem benyújtására jogszabályban meghatározott határidő még nem telt el, valamint az önhiba megállapítható. A bíróság végzésében kifejtette és indokolással alátámasztotta, hogy nem állt fenn veszélyeztető magatartás, a kapcsolattartásról rendelkező döntés megszegésére nem került sor, továbbá az önhiba sem állapítható meg. A bíróság megállapította, hogy az a tény, hogy a gyermekek ruházata (cipője) egy alkalommal nem volt megfelelő, nem akadályozta a kapcsolattartást. Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, mert a felülvizsgálati kérelem felterjesztése hónapokkal később történt meg. A bíróság álláspontja szerint, mivel a kérelemről nemperes eljárásban döntött, a késői felterjesztés nem olyan súlyos eljárási hiba, amely az ügy érdemére kihatással lett volna. A bíróság megállapította, hogy a tényállás kellően tisztázott volt, anyagi és lényeges eljárási szabálysértés nem történt, ezért a felülvizsgálati kérelmet elutasította.
- [5] 1.2. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.45.400/2017/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [6] Indítványában hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének, a II. cikkének, a VI. cikk (1) bekezdésének, valamint a XVI. cikk (1) bekezdésének sérelmére. Indítvány-kiegészítésében megjelölte továbbá – mint megsérteni vélt alapjogokat – az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését, az L cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikket és az R) cikk (2) bekezdését. Az indítványozó a bíróság kifogásolt végzésének alaptörvény-ellenességét állította arra hivatkozással, hogy az nincs összhangban az alapjogokkal, valamint jogszabálysértő.
- [7] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltét-

eleit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [8] A testület megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető, a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, és az indítvány határidőben érkezett.
- [9] Az Abtv. 27. § a) pontja alapján alkotmányjogi panasz csak az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme esetén nyújtható be. A következőes alkotmánybíróági gyakorlat értelmében az Alaptörvény I. cikke önmagában nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot: e cikk az alapvető jogok védelmének állami kötelezettségét írja elő, valamint az alapvető jogok korlátozásának mércéjét határozza meg [lásd pl. 3193/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [14]; 3246/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [8], 3276/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [13]]. Az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdése a házasság intézménye és a család védelmének állami kötelezettségét fogalmazza meg, az Alaptörvény ezen rendelkezésére tehát, mivel ez nem Alaptörvényben biztosított jogról rendelkezik, szintén nem lehet alkotmányjogi panasz indítványt alapítani [3186/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [10]]. Az R) cikk (2) bekezdése, valamint 28. cikk sem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazó alaptörvényi rendelkezésnek, ezért arra alkotmányjogi panasz nem alapítható [legutóbb lásd pl. 3078/2018. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3075/2018. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [24], [26]; 3070/2018. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [15]].
- [10] Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta meg, hogy az indítványnak az Alaptörvény II. cikkének, a VI. cikk (1) bekezdésének, a XVI. cikk (1) bekezdésének, valamint a XX. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító része megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek.
- [11] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntésnek azonban kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal már nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [12] Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az Alaptörvény II. cikkével, a VI. cikk (1) bekezdésével, a XVI. cikk (1) bekezdésével, valamint a XX. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban kifejtett indítványozói érvek nem fejtik ki és nem konkretizálják, hogy az általánosságban állított alaptörvény-ellenesség a bíróság eljárásában, illetve döntésében miért és hogyan valósul meg. Az indítványozó alapvetően a bíróság jogalkalmazását, jogértelmezését, a bírói döntés jogszerűségét vitatja, érvelése pedig nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel a kifejtett indokok alapján az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. § a) pontja, 52. § (1) és (1b) bekezdés e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. június 11.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybíróági ügyszám: IV/2145/2017.

• • •